

Kjøbenhavn, for at den kunde blive ligestillet med de andre Dele af Landet, og da man nu for nylig vedtog en ny Skolelov, hvorved Udgifterne til det kommunale Skolevæsen stærkt forøgedes, og denne Lov ikke berørte Kjøbenhavn, vedtog man en særlig Bevilling af Statskassen til Kjøbenhavns Kommune, svarende til de Udgiftsforhøjelser, som Statskassen paatog sig over for de andre Kommuner. Jeg kan da ikke se andet, end at man har maattet følge ganske lignende Regler, men at de foreliggende Forslag gaa en helt anden Vej. For de oprindelige Forslags Vedkommende var det paa Grund af Omsvøbene ikke saa iøjnefaldende, og desuden vare Beløbene, det der drejede sig om, mindre, saa at det ikke vakte saa synderlig Opmærksomhed og derfor heller ikke saa synderlig Opposition. Nu har den ærede Kommission anbragt saa at sige et Forstørrelsesglas over det tidligere Forslag, og, som jeg tør bruge det Billede, samtidig kastet Magniumsløvs over det, og saa træder det langt mere grelt frem, hvad der kun var en svag lille Spire i de oprindelige Forslag, men nu har udviklet sig til et Resultat, som ganske sikkert ikke kan kaldes billigt. Resultatet er nemlig, efter hvad der er oplyst i Kommissionens Tabel Side 50, at der i Kjøbenhavn skal opkræves 2,840,000 Kr., hvoraf Kjøbenhavn dog kun faar Lov at beholde 1,686,000 Kr., og at der i Købstadkommunerne skal opkræves 2,318,000 Kr., af hvilke de kun faa Lov at beholde 1,766,000 Kr. Alt det øvrige gaar over til Landkommunerne sammen med de Beløb, som tages af Statskassen, saa at man derved naar til det Resultat, som er angivet Side 50, at Landkommunerne erholde 3½ Mill. Kr. mere, end de fremtidig ville komme til at svare. Jeg kan ikke erkende, at dette er billigt og retfærdigt. Den ærede Ordfører opholdt sig ret længe ved en anden Tabel S. 38, som skulde godtgøre, at Kjøbenhavnerne i Virkeligheden ikke kom til at faa forøgede Byrder; men der er jo det at bemærke, at denne Tabel kun udviser, hvad han ogsaa fremhævede, at for Indtægter indtil 3,000 Kr. vilde der sandsynligvis efter dette Forslag ikke komme en højere Indkomstskat, end der alt nu paahviler dem. Men 3,000 Kr. er nu i Kjøbenhavn virkelig ikke længer nogen særlig høj Indkomst, og saa snart vi komme op over det, op til, hvad jeg vilde kalde den egentlige Middelstandsindtægt, forandrer Forholdet sig, og det efter en stigende Skala, saa kommer man til at betale forholdsvis mere

og mere; er man naaet op til en Indtægt af 8,000 Kr., staar man allerede ved en Forhøjelse af Indkomstskatten fra 240 til 288 Kr., altsaa omtrent 20 pCt., hvad der ikke er saa ganske lidt. Men vel at mærke, som Ordføreren ogsaa gjorde opmærksom paa, der er her set bort fra den Tillægsbeskatning, som fremkommer ved Formueskatten. Hidrører en Del af Indtægten fra Formue, skal der betales yderligere deraf. En Del deraf falder ganske vist tilbage til Kjøbenhavns Kommune, men en Del gaar ind i Statskassen for derfra at overføres til Kommunerne i det hele. I det hele taget skal jeg ikke her følge den ærede Ordfører nærmere ind paa hans detaillerede Beregninger over, hvorledes disse Skatter vilde komme til at hvile, allerede af den Grund, at det ikke er let efter et mundtligt Foredrag at fastholde Tallene, saaledes at man kan imødegaa dem. Jeg skal kun gøre den almindelige Bemærkning, at det forekommer mig, at den ærede Ordfører ved disse Beregninger mindede ikke saa lidt om en Tryllekunstner, der ved Hjælp af sin Tryllestav frembringer de mærkværdigste Ting af intet; thi hele Resultatet af hans Fremstilling blev dog i Grunden det, at der var kun nogle ganske faa og enkelte, som kom til at betale mere, men at de allerfleste vilde komme til at betale mindre, og jeg tillader mig da at spørge: Hvor komme da disse Penge fra, som de slippe for at betale?

Jeg har allerede ret længe lagt Beslag paa Tingets Opmærksomhed og skal derfor kun tilføje nogle enkelte Bemærkninger og da særlig Bemærkninger, der ligge mig nær som Finansminister. Jeg er allerede ved Finanslovens Forelæggelse og senere under dens 1ste Behandling fremkommen med et Par Udtalelser vedrørende Statskassens Stilling til de forestaaende Udgifter, og det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) bemærkede til min sidste Udtalelse, at han havde lagt Mærke til, at jeg ikke havde sagt, at vi ikke havde Raad til at gaa til en Skattereform. Det er fuldkommen rigtigt; det har jeg ikke sagt, og det mener jeg heller ikke. Jeg maa derimod fastholde, hvad jeg udtalte under 1ste Behandling af Finansloven, at Statskassens Stilling, vor hele finansielle Status, ingenlunde nu er saa gunstig, som den var for en 4 Aar siden, da Finansminister Lüttichau talte. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg fastholder, hvad jeg da udtalte, og naar den ærede Ordfører i Dag gjorde gældende, at min Forgænger paa